

РЕШЕНИЕ № 185

гр. Перник, 03 ноември, 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд — Перник, в публично заседание на дванадесети октомври две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 403/2010 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Д. С. Р. *** оспорва заповед № КД-14-14-76/2010 г. на Изп.Директор на АГКК - Перник, с която се одобрява изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Перник, изразяващо се в пренасяне границите на имот 55871-504-330, с което се извършва частична промяна в границите към имот с идентификатор 55871-504-327, собственост на жалбоподателя. В жалбата се излагат съображения за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорвания административен акт, както и че същия е незаконосъобразен. Иска се отмяна на оспорваната заповед и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител поддържа становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Заинтересованите страни В. и Й. Б., чрез процесуален представител възразяват основателността на жалбата и претендират разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Производството пред административния орган е започнало по молба на Й. Б. да бъде извършена поправка на грешка в кадастралната карта за имот 55871-504-330, като кадастралната граница се нанесе по регулационната, съгласно влязъл в сила ДРП от 1976 г.

Към искането е приложена геодезическо заснемане и други писмени доказателства, установяващи правото на собственост и уреждането на регулационни сметки.

На това основание, административния орган, като е приел, че е налице хипотезата на чл. 62, ал. 5, пр. 2 от Наредба № 3/2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР, когато регулационните линии от приложен устройствен план се нанасят като имотни граници е издал оспорваната заповед.

Съдът намира жалбата на Д.Р. за процесуално допустима и основателна.

Безспорно е, че от имота на праводателя му са отчуждени 6 кв.м., които са придадени към имот на праводател на з. страни Б.. Безспорно е, че регулационните сметки са уредени за 6 кв. метра. По делото бе изслушано заключение на СТЕ, което не се спори от страните и съдът го приема изцяло. Според заключението на вещото лице има разминаване при нанасяне на

кадастралните граници между имотите на жалбоподател и 3. страни. Разликата в площта не съвпада с тази, заплатена за уреждане на регулационните сметки за двата спорни имота. Съгласно оспорваната заповед, границата на имота на жалбоподателя, ако се приложи фактическото положение, така както предвижда административния орган се нанася по б. АБД по скицата на в.л. Съпоставено със заключението на вещото лице, при корекция на имотните граници по регулационните, като се има предвид, че по регулация се уреждат сметките за 6 кв.м., административния орган с нанасянето по кадастралната карта на границите на имот с идентификатор 55871-504-330, по геодезическото заснемане допуска изместване на границата от б. ВБД както е заснета, по б. АБД. Според вещото лице разликата е 8 кв.м., а не шест кв.м., за които има уредени регулационни сметки. Следователно има индиции за спор за материално право, независимо дали за 8 или и кв.м., който би следвало да се реши по общия ред, а това лишава процедурата от смисъл, без да са уредени собственическите отношения между заинтересувани страни от търсената поправка на грешка в КК. Дори да се предположи, че отклоненията са в рамките на допустима грешка по реда на чл. 18 от Наредба № 3/2005 г. това би следвало да се установи с акт за непълноти, съставен на място, а липсата на съгласие от страна на някоя от заинтересованите страни предполага решаване на спора по друг ред, чийто окончателен правен резултат би дал основание за прилагане разпоредбата на чл. 62, ал.5 пр. I от Наредбата.

Административният орган незаконосъобразно е уважил искането на Й. Б., от което е започнало производството пред него. Разпоредбата на чл. 53, ал. 1, т. 1 от ЗКИР, която урежда поправката на грешки по КК предполага процедура различна от тази приложена от административния орган.

Актът по чл. 53, ал. 3 ЗКИР по своята правна природа има предназначение да установи липсата на имуществен спор между заявителя на искането за попълване на кадастралната карта и регистъра към нея и евентуални трети лица. Предвид на това, е въведено законово изискване актът да бъде съставен на самото място и да бъде представен за подпис на лицата, собственици на съседните имоти, като чрез подписването му от тях, заявителят и длъжностното лице, се гарантира липсата на какъвто и да е било имуществен спор между тях (спор за материално право). Безспорно е, че такъв акт не е съставян, а е издадена оспорваната заповед, в която има съществени/несъществени разлики по отношение на площта на имотите на засегнатите от пренасянето на регулационни граници по кадастралните. Тези разлики са налагали да се състави акт за непълноти или грешки, на място.

Съгласно разпоредбата на чл. 53» ал. 2 и 3 ЗКИР, кадастърът може да се изменя само по съгласие на засегнатите собственици, документирано с подписите им върху акта за непълноти и грешки, или въз основа на съдебно решение. Разширителната норма на чл. 62, ал. 5 от Наредба № 3/2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри в частта, въвела като основание за изменение на кадастъра и нанасянето като имотни граници на регулационни линии по приложен устройствен план, не следва да се прилага - по силата на чл. 15, ал. 2 ЗНА. Наредбата е издадена по законова делегация от чл. 31 ЗКИР, поради което и е недопустимо да противоречи на този закон. С оглед това, оплакванията в жалбата, свеждащи се до нарушаването на неприложимата норма, са основателни - чл. 62, ал. 5 от Наредба № 3/2005 г. противоречи на чл. 53 ЗКИР, тъй като разширява установената с него компетентност на кадастралната администрация, /р. 2797, а.д. 369/07 г., II отделение, ВАС/

В тази връзка са неоснователни възраженията на ответника по жалбата и на заинтересованите страни.

Като взе предвид, че жалбата е основателна, Административен съд Перник намира, че оспорваната заповед следва да бъде отменена и преписката да бъде върната на административния орган за произнасяне по искането, при условията на чл. 173^а ал. 2 от АПК като се състави на място акт за непълноти и грешки на кадастралната карта и кадастрални регистри, относно нанасянето на регулационните граници като кадастрални между имоти с идентификатори 55871-504-327 и 55871-504-330. В тежест на ответника по жалбата се поставят и направените от жалбоподателя разноски в размер на 260 лева.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ заповед № КД-14-14-76/2010 г. на началника на СГКК - Перник.

ИЗПРАЩА делото, като преписка на началника на СГКК - Перник за произнасяне по искането на И. А.Б. по същество, при спазване указанията на съда.

ОСЪЖДА АГКК София да заплати на Д.С. Р.,*** сумата 260 лева деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: /п/